

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 15C/15/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1120205505
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Saxová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2021:1120205505.5

Uznesenie

Okresný súd Bratislava I v sporovej veci žalobcu: E. S., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. XX, H. T., zast. JUDr. Jakub Mandelík, s.r.o., IČO: 47234318, Záhradnícka 51, Bratislava, proti žalovanej: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, Štefanovičova 4, Bratislava, zast. JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, Bratislava, o zaplatenie 12.843 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie z a s t a v u j e.

II. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 03. 03. 2020 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi titulom základného bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia istinu vo výške 7.023,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7.023 eur od 23. 06. 2020 do zaplatenia za súčasného priznania nároku na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Žalobu skutkovo a právne odôvodnil tým, že dňa 04. 03. 2017 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej vodič Z. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. XX, H. T. pri vedení motorového vozidla zn. Dacia Logan, EČV: NZ-XXXV po Cyrilometodskej ulici v Nových Zámkoch sa pri vjazde na križovatku s ulicou Masarykova dostatočne nevenoval riadeniu motorového vozidla, neuposlúchol pokyn dopravnej značky „Stoj, daj prednosť v jazde“, v dôsledku čoho došlo k zrážke so žalobcom, ktorý utrpel mnohopočetné poranenia, bol viacnásobne ústavne hospitalizovaný a musel sa podrobiť náročnej a bolestivej liečbe. Dňa 14. 03. 2019 bola Okresnou prokuratúrou Nové Zámky podaná na Z. F. obžaloba pre trestný čin ublíženia na zdraví pod sp. zn. 1Pv/212/17 a obžalovaný na pojednávaní dňa 12. 12. 2019 vyhlásil, že je vinný zo skutku ublíženia na zdraví žalobcu, čím je daná jeho zodpovednosť za ublíženia na zdraví žalobcu. Dňa 30. 01. 2020 bol vypracovaný ošetrojúcim lekárom MUDr. A., PhD. lekársky posudok, v ktorom bolo základné bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia stanovené na 330 bodov a žalobca si predmetný nárok pri výške hodnoty bodu 21,28 eur v sume 7.023 eur uplatnil voči žalovanej, u ktorej bolo motorové vozidlo vinníka dopravnej nehody povinne zmluvne poistené, výzvou zo dňa 03. 02. 2020. V ďalšom uviedol, že z dôvodu zabránenia negatívneho hmotnoprávnemu účinku premlčania právneho nároku bol nútený iniciovať súdne konanie ešte predtým, ako žalovanej uplynie lehota na dobrovoľné plnenie v zmysle ust. § 11 ods. 6 písm. a) zák. č. 381/2001 Z.z., a preto úrok z omeškania si uplatnil anticipačne pre prípad, že k dobrovoľnému plneniu nepríde.

3. Podaním doručeným súdu dňa 04. 04. 2020 žalobca navrhol pripustenie zmeny žaloby, a to rozšírením žalovaného nároku o náhradu bolestného v sume 5.820 eur s poukazom na skutočnosť, že dňa 24. 03. 2020 mu bol doručený rozsudok Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 26. 02. 2020, sp. zn. 2T/42/2019, ktorým bol žalobca so svojim v adhéznom konaní riadne uplatneným nárokom na náhradu škody na

zdraví titulom bolestného odkázaný na civilný proces. Výška novo uplatneného nároku zodpovedá 305 bodom pri hodnote jedného bodu 19,08 eur.

4. Uznesením zo dňa 18. 05. 2020, sp. zn. 15C/15/2020 súd podľa § 167 ods. 2 CSP žalovanú vyzval, aby sa vyjadrila k žalobe a jej prílohám. Dňa 20. 05. 2020 bola žalovanej s predmetným uznesením doručená žaloba s prílohami, bez podania doručeného súdu dňa 04. 04. 2020.

5. Podaním doručeným súdu dňa 01. 06. 2020 žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie 7.023 eur s príslušenstvom späť a konanie v tejto časti žiadal zastaviť s poukazom na oznámenie žalovanej o čiastočnej likvidácii poisťnej udalosti dňa 01. 04. 2020 a poskytnutie plnenia titulom sťaženia spoločenského uplatnenia v časti somatických následkov vo výške 3.816 eur (200 bodov x 19,08 eur) a ďalšie oznámenie žalovanej zo dňa 15. 05. 2020, ktorým v časti psychických následkov sťaženia spoločenského uplatnenia priznal žalobcovi plnenie vo výške 2.481 eur (130 bodov x 19,08 eur). Vzhľadom k skutočnosti, že žalovaná v časti sťaženia spoločenského uplatnenia priznala žalobcovi odškodnenie v plnom žalobne uplatnenom bodovom rozsahu a rozdiel medzi požadovaným a poskytnutým plnením predstavuje odlišne aplikovaná hodnota bodu, v záujme rýchlosti a hospodárnosti konania označil nárok žalobcu na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia voči žalovanej za vysporiadaný. Vo zvyšnej časti, t. j. v časti o zaplatenie náhrady bolestného v sume 5.820 eur zotrval na podanej žalobe v znení jej rozšírenia.

6. Žalovaná sa k žalobe na výzvu súdu vyjadrila podaním doručeným súdu dňa 08. 06. 2020, v ktorom uviedla, že nárok na zaplatenie sumy 7.023 eur s príslušenstvom neuznáva, nakoľko tento riadne a včas plnila, keď na základe žalobcom predloženého lekárskeho posudku mu poskytla poisťné plnenie vo výške 6.297 eur zodpovedajúce 330 bodom x 19,08 eur a z uvedeného dôvodu sa nemohla dostať ani do omeškania. Žalobu, ktorá bola podaná zjavne predčasne, preto žiadala ako nedôvodnú zamietnuť a žalovanej, ktorá žiadnym spôsobom nevyvolala potrebu súdneho uplatňovania nárokov, priznať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

7. Žalobca v replike doručenej súdu dňa 01. 12. 2020 poukázal na to, že žalovaná namieta výlučne nárok uplatnený titulom sťaženia spoločenského uplatnenia, ktorý však žalobca zobral v celom rozsahu späť. Vzhľadom k tomu považoval nárok uplatnený titulom bolestného v sume 5.820 eur za nesporný a v tejto časti žiadal žalobe vyhovieť.

8. Žalovaná v duplike doručenej súdu dňa 08. 01. 2021 poukázala na to, že v predchádzajúcom vyjadrení zo dňa 04. 06. 2020 sa vyjadrovala výlučne k pôvodnej žalobe, nakoľko len tá jej bola spolu s výzvou súdu v danom čase doručená. Čiastočné späťvzatie žaloby a návrh na pripustenie jej zmeny bol žalovanej doručený až dňa 30. 11. 2020, a preto tvrdenia žalobcu o nepopretí nároku označila za bezpredmetné. Žalovaná je toho názoru, že v časti sťaženia spoločenského uplatnenia bola v konaní v celom rozsahu úspešná pre predčasné podanie žaloby a z uvedeného dôvodu trvala na priznaní náhrady trov konania v celom rozsahu. Vo vzťahu k bolestnému namietla premlčanie tohto nároku, keď vedomosť o žalovanej ako poisťovateľovi motorového vozidla, ktoré spôsobilo dopravnú nehodu je verejne dostupná a uplatňovanie akýchkoľvek nárokov v trestnom konaní voči vinníkovi dopravnej nehody je čo do plynutia premlčacej doby vo vzťahu k žalovanej právne irelevantné. V tejto súvislosti poukázala na zbierkové rozhodnutie R 35/2020.

9. Žalobca po oboznámení sa s duplikou žalovanej podaním doručeným súdu dňa 25. 01. 2021 zobral žalobu späť aj v zostávajúcej časti nároku na náhradu bolestného v sume 5.820 eur. Poukázal na to, že považoval za procesne nesporné a preukázané, že žalovaná povinnosť na náhradu škody titulom bolestného nenamieta, nakoľko žalobcovi nebolo v tejto súvislosti doručené žiadne stanovisko žalovanej a vyjadrenie zo dňa 04. 06. 2020 obsahovalo iba námietku ohľadom sťaženia spoločenského uplatnenia. Žalobca nemal vedomosť, že v čase podania vyjadrenia k žalobe, neboli zo strany súdu žalovanej doručené čiastočné späťvzatie a rozšírenie žaloby o náhradu škody na zdraví titulom bolestného. Vzhľadom k uplatneniu námietky premlčania nároku na náhradu škody titulom bolestného a existujúce uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23. 04. 2020, sp. zn. 5Cdo/102/2017 (R 35/2020), t. j. nové rozhodnutie v otázke, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu doposiaľ nebola vyriešená (či v prípade, ak si poškodená osoba uplatní v trestnom konaní nárok na náhradu škody voči osobe, ktorá škodu spôsobila, dôjde k spočívaniu plynutia premlčacej doby počas trvania trestného konania i voči poisťovateľovi škodcu), zobral žalobu späť v celom rozsahu. Poznamenal tiež, že v súvislosti

s uznesením NS SR vyvstáva otázka jeho ústavnej konformnosti, resp. či nepopiera účel a zmysel právnej úpravy a vo svojich dôsledkoch reštriktívne nezasahuje do základných práv a slobôd, ktorých rešpektovanie je súčasťou základných princípov právneho štátu, nakoľko opačný záver, t. j. spočívanie plynutia premlčacej doby počas trvania trestného konania i voči poisťovní osoby, ktorá škodu spôsobila, s ktorým sa v odôvodnení tohto uznesenia NS SR nestotožnil, nebol zo strany poisťovní v minulosti spochybňovaný. Zdôraznil tiež, že predmetné uznesenie NS SR bolo vydané až po podaní žaloby a žalobca tak v čase podania návrhu na pripustenie zmeny žaloby nemohol mať vedomosť o závere z neho vyplývajúcom. Bol preto toho názoru, že aplikáciou doposiaľ nejestvujúcej judikatúry, resp. uplatnením nového právneho názoru nielen na všetky budúce, ale aj prebiehajúce konania (tzv. incidenčná retrospektivita), je zásahom do právnej istoty, ktorý je vyjadrený v čl. 2 základných princípov CSP. Vo vzťahu k rozhodnutiu súdu o trovách konania mal za to, že vzhľadom na uvedené je daný dôvod na aplikáciu ust. § 257 CSP, ktorý vidí v samotnej procesnej situácii zapríčinennej postupom konajúceho súdu, ktorý nedoručil návrh žalobcu na pripustenie zmeny žaloby jej rozšírením a čiastočné späťvzatie žalovanej, a okolnostiach, ktoré viedli žalobcu k uplatneniu nároku v rozšírení žaloby (zabránenie premlčania nároku na náhradu škody titulom sťaženia spoločenského uplatnenia a odkázanie žalobcu v adhéznom konaní riadne uplatnenom nároku na náhradu škody titulom bolesného na civilný proces trestným rozsudkom, ktorým bola stanovená zodpovednosť vodiča Litavského za vznik dopravnej nehody). Podporne poukázal na závery vyslovené Najvyšším súdom SR v uznesení zo dňa 25. 10. 2010, sp. zn. 3Sžo/225/2010. Zhrnul, že v časti žalobou uplatneného nároku na náhradu škody titulom sťaženia spoločenského uplatnenia bol procesne úspešnou stranou a vo zvyšnej časti nemožno vzhľadom na procesnú situáciu spravodlivo žalobcovi pričítať zavinenie trov konania. Z uvedených dôvodov žiadal žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznať.

10. Súd dňa 04. 05. 2021 právnomu zástupcovi žalovanej doručil späťvzatie žaloby a s odkazom na čl. 9 CSP jej umožnil v lehote 10 dní od doručenia späťvzatia vyjadriť sa k prípadnej aplikácii ust. § 257 CSP na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania, na čo žalovaná žiadnym spôsobom nereagovala.

11. S poukazom na dispozičný úkon žalobcu, ktorý pred začatím prvého pojednávania zbral žalobu v celom rozsahu späť, a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd konanie zastavil, pričom súhlas žalovanej so späťvzatím žaloby nezisťoval, nakoľko by bol v zmysle ust. § 146 ods. 1 veta druhá CSP neúčinný a súčasne sa v danom spore nejedná o prípad prezumovaný v ust. § 146 ods. 2 CSP.

12. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

13. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

14. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

15. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. Odchýlkou od procesnej zásady za zavinenie pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania je existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktorá umožňuje súdu vo výnimočných prípadoch strane, ktorá nezavinila zastavenie konania, celkom alebo sčasti nepriznať nárok na náhradu trov konania (§ 257 CSP). Jedná sa o osobitné moderačné oprávnenie súdu, ktorého použiteľnosť vzhľadom na negatívne dopady na stranu, ktorá by inak mala nárok na náhradu trov konania, musí mať výnimočný charakter a musí zodpovedať osobitným okolnostiam daného prípadu. Pre rozhodnutie o nepriznaní nároku na náhradu trov konania podľa § 257 CSP musia byť kumulatívne splnené obe uvedené podmienky, a to danosť dôvodov hodných osobitného zreteľa a výnimočných okolností. Dôvody hodné osobitného zreteľa môžu byť dané vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii a nie je ich možné zovšeobecniť vo vzťahu k určitým typom konania, ale rozhodujúcim meradlom je individualizačný prvok (viď nález ÚS ČR sp. zn. III. ÚS 727/2000). Ďalším možným aspektom (spolu)majúcim vplyv na použitie tohto výnimočného ustanovenia sú sociálne dôvody niektorej zo strán sporu s tým, že len

samotná nepriaznivá majetková situácia strany nezakladá bez ďalšieho dôvod na aplikáciu ust. § 257 CSP. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prihliada aj na majetkové, osobné, sociálne, zárobné a iné pomery všetkých strán sporu, okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde, postoj strán v konaní a iné (R 24/1964). Účelom tohto ustanovenia je aj odstránenie neprímernej tvrdosti a zmiernenie situácií, v ktorých je nespravodlivé, aby tomu, kto sa dôvodne bránil alebo útočil, bol priznaný nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

17. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa zásady procesnej zodpovednosti za zavinenie vyjadrenej v ust. § 256 ods. 1 CSP, ktorá sa uplatňuje v každom konaní, ktoré skončilo zastavením, a to bez ohľadu na dôvod zastavenia. Súd posudzuje zavinenie výlučne z procesného hľadiska (bez ohľadu na meritórny výsledok sporu), a to na základe skutočností, ktoré vznikli po začatí súdneho konania. Zavinenie v zmysle ust. § 256 ods. 1 CSP pritom nie je možné interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie sa strany sporu. V predmetnej veci zastavenie konania z procesného hľadiska zavinil žalobca, ktorý žalobu pred začatím konania zobral v celom rozsahu späť, a to tak v časti uplatnenej náhrady škody na zdraví titulom bolestného, kedy k späťvzatiu žaloby došlo po tom, ako žalovaná vzniesla námietku premlčania tohto nároku, ako aj v časti náhrady škody titulom sťaženia spoločenského uplatnenia, v ktorej síce došlo zo strany žalovanej k čiastočnému (komparujúc žalobnú požiadavku) plneniu po začatí konania, čo za inej procesnej situácie zakladá zavinenie žalovanej strany na zastavení konania, avšak v danej veci je podľa súdu rozhodujúcou pre posúdenie procesného zavinenia skutočnosť, že žaloba bola podaná predtým, ako žalovanej uplynula zák. č. 381/2001 Z.z. stanovená lehota na prešetrovanie žalobcom uplatnenej náhrady škody a dobrovoľné poskytnutie poistného plnenia.

18. Žalobca si nárok na náhradu škody uplatnil u žalovanej necelý mesiac pred podaním žaloby a s vedomím, že žalovaná má v zmysle ust. § 11 ods. 6 zák. č. 381/2001 Z.z. lehotu troch mesiacov na prešetrovanie a vybavenie nároku zo škodovej udalosti, ku ktorej došlo dňa 04. 03. 2017, čo odôvodnil snahou zabrániť negatívnym účinkom premlčania žalovaného nároku. Z uvedeného je nepochybné, že žalovaná svojim vlastným správaním nedala žiadnu príčinu na začatie súdneho konania a na uvedenom závere súdu nič nemení ani argumentácia žalobcu poukazujúca na zabránenie možnému oslabeniu žalovateľnosti jeho nároku v podobe premlčania ako objektívneho dôsledku plynutia času. Žalobca neargumentoval žiadnymi objektívnymi okolnosťami, ktoré by mu nárok v časti sťaženia spoločenského uplatnenia, príp. vypracovanie lekárskeho posudku ošetroujúcim lekárom (ku ktorému v súvislosti s poškodením zdravia pri dopravnej nehode 04. 03. 2017 došlo až 30. 01. 2020) bránili uplatniť skôr a len samotná skutočnosť, že dôvodom pre ním uznané predčasné podanie žaloby bola snaha zabrániť premlčaniu aj pri zohľadnení rímskoprávnej zásady „vigilantibus iura scripta sunt“ (bdelým patrí právo), nemôže viesť k záveru o výnimočných okolnostiach prípadu zakladajúcich dôvody hodné osobitného zreteľa. Zohľadnenie snahy zabrániť premlčaniu úspešnej žalovateľnosti nároku ako dôvodu pre aplikáciu ust. § 257 CSP by podľa názoru súdu nevedlo k spravodlivému usporiadaniu vzťahov medzi stranami sporu, naopak v rozpore s princípom spravodlivosti by zasiahlo do procesných práv žalovanej (nárok na náhradu trov konania), ktorá nedala žiaden dôvod pre uplatnenie práva pred koncom premlčacej lehoty a dobrovoľne po prešetrovaní škodovej udalosti žalobcovi poskytla poistné plnenie. Irelevantné je v tejto súvislosti omeškanie žalovanej s oznámením o výsledku šetrenia poistnej udalosti v časti náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia za psychické následky, a to jednak vzhľadom na dĺžku omeškania (12 dní) a žalovanou v oznámení zo dňa 01. 04. 2020 oznámené dodatočné plnenie za túto časť nároku po obdržaní vyjadrenia znaleckej organizácie. V časti uplatnenej náhrady škody titulom sťaženia spoločenského uplatnenia, tak aj napriek plneniu žalovanej po začatí konania, vzhľadom na predčasnosť podanej žaloby, nemožno procesné zavinenie na zastavení konania pričítať žalovanej ale žalobcovi tým, že predčasne inicioval súdne konanie, s ktorým je bezprostredne spojený vznik trov konania predtým, ako žalovanej uplynula lehota na dobrovoľné plnenie, to všetko za situácie, kedy žalovaná po riadnom prešetrovaní škodovej udalosti a predtým, ako jej bolo oznámené podanie žaloby, dobrovoľne nárok uspokojila. Dôvody pre výnimočne uplatniteľné moderačné oprávnenie súd nezohľadil ani v časti zastavenia konania o náhradu bolestného, keď späťvzatie žaloby bolo zavinené žalobcom, ktorý po vznosení námietky premlčania žalovanou zobral žalobu späť aj v tejto časti uplatneného nároku. Pokiaľ právny zástupca žalobcu v záujme presvedčenia súdu o dôvodoch pre aplikáciu ust. § 257 CSP v tejto súvislosti poukazoval na oneskorené doručenie rozšírenia žaloby žalovanej súd uvádza, že ani doručenie rozšírenia žaloby žalovanej spolu s uznesením, ktorou ju podľa § 167 ods. 2 CSP vyzval na vyjadrenie, nič nemení na závere, že k späťvzatiu žaloby v časti bolestného došlo z dôvodov na strane žalobcu. Žaloba bola o nárok na náhradu bolestného rozšírená, a teda predmetom konania sa stala,

okamihom doručenia tohto podania (§ 151 CSP) a pre záver súdu, kto zavinil zastavenie konania a prípadnú aplikáciu ust. § 157 CSP je irelevantné, či žalovaná premlčanie namietala už vo vyjadrení k žalobe alebo až v ďalšom nadväzujúcom podaní. Rovnako aj v tejto časti nároku platí, že snaha zabrániť premlčaniu nemôže byť pričítaná v neprospech žalovanej strany, ktorá komisiívnym ani omisiívnym konaním neprispela k oneskorenému uplatneniu žalovaného nároku, a ktorá po prešetrení škodovej udalosti dobrovoľne žalobcovi plnila. Žalovaná nemohla ovplyvniť skutočnosť, či žalobca ako poškodený si bude nárok na náhradu škody uplatňovať voči škodcovi v trestnom konaní alebo poisťovateľovi a ani prípadnú zmenu rozhodovacej praxe a súd má za to, že tieto okolnosti nezakladajú osobitosť procesnej situácie zohľadniteľnú na ťarchu žalovanej úplným alebo čiastočným nepriznaním nároku na náhradu trov konania a sú subsumovateľné pod procesnú zodpovednosť za iniciovanie súdneho konania podaním žaloby a s tým spojené riziko znášania trov konania protistrany. Súd v tejto súvislosti poukazuje tiež na to, že k späťvzatiu žaloby nedošlo zo strany žalobcu po rozhodnutí NS SR zo dňa 23. 04. 2020, sp. zn. 5Cdo/102/2017, ani jeho publikovaní v Zbierke stanovísk a rozhodnutí NS SR č. 3/2020, ale až v reakcii na námietku premlčania vznesenú žalovanou vo vyjadrení žalovanej zo dňa 08. 01. 2021. Potrebné je tiež dodať, že aj pred vydaním predmetného rozhodnutia bolo na výbere poškodenej osoby či nárok na náhradu škody bude uplatňovať priamo voči škodcovi alebo poisťovateľovi zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, t. j. voči dvom rozdielnym subjektom na základe rozdielných právnych titulov zodpovednostného vzťahu. V danom prípade súd rozhodujúci v trestnom konaní žalobcu s nárokom na náhradu škody uplatneným voči vinníkovi dopravnej nehody, pri ktorej bola žalobcovi spôsobená škoda na zdraví, t. j. voči inej osobe ako žalovanej v tomto konaní, odkázal žalobcu na civilné sporové konanie, v ktorom sa tento rozhodol nárok uplatňovať nie voči škodcovi, ale voči poisťovateľovi. Pokiaľ žalobca v súvislosti s rozhodovaním súdu o nároku na náhradu trov konania poukazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 25. 10. 2010, sp. zn. 3So/225/2010 súd uvádza, že závery tohto rozhodnutia vychádzajú z iných skutkových a procesných súvislostí, kedy sa nejednalo o prípad predčasne podanej žaloby.

19. S poukazom na to, že žalobca zbral žalobu v celom rozsahu späť a súd sa z tohto dôvodu nebude zaoberať meritom veci, irelevantnými sú preto jeho subjektívne úvahy spochybňujúce ústavnú konformitu rozhodnutia NS SR zo dňa 23. 04. 2020, sp. zn. 5Cdo/102/2017.

20. Vzhľadom na uvedené súd nemoderoval nárok žalovanej na náhradu trov konania a tieto jej voči žalobcovi priznal v rozsahu 100 % a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie (§ 357 písm. a) a m) CSP).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358, § 359, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.(§ 363, § 364 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP).